

MAISON & DECORATION

ταξείδευε Βελιούδο και
κοσμήματα για το σπίτι
**διακόσμηση σε modern
gothic** τόνους
αγορά τραπεζα, τραπεζοαίσιος
γιαριστικά σερβίλλια
στην τα υφάσματα της μόδας
Χριστούγεννα οι ιδέες
στα χέρια, οι γεύσεις
τρόπος ζωής Karim Rashid
και η Φρανγκούινα

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ ΜΕΛΕΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

70 ΝΟΥΤΙΜΕΣ ΕΙΣΗΜΕΣ

αντικειμενική συνείδηση

Με έδρα της το Λονδίνο, η γαζάινερ Αφροδίτη Κρασσά δημιουργεί εσωτερικά αντικείμενα για να δώσει μία πιο ποιητική αλλά και ποιοτική μορφή στην καθημερινότητά μας.

ΑΠΟ ΤΗΝ **ΝΤΟΣΗ ΙΩΡΑΝΤΙΔΟΥ**

Τα σπριτόκουτα με τα μηνύματα για τους άστεγους που έχουν ως παραλήπτη τον Τόνι Μπλερ και η ταπετσαρία - καθρέφτης «Pretty Big Wall».

H

ίχα συναντήσει την Αφροδίτη πριν από δύο χρόνια σε ένα από τα ολιγοήμερα ταξίδια της στην Ελλάδα, αφού ζει εδώ και παραπάνω από μια δεκαετία στο Λονδίνο. Εκεί γεννήθηκε και εκεί επέστρεψε αργότερα για να σπουδάσει product design στο περίφημο κολλέγιο Central St Martins και να κάνει μεταπτυχιακά στο Royal College of Art, με καθηγητή τον Ron Arad. Είχε μόλις ξεκινήσει τη δική της εταιρεία, 28 χρόνων τότε, το studio afroditikrassa, κάνοντας ιδιαίτερη αίσθηση με τη συμμετοχή της στην Tendence της Φρανκφούρτης, τη μεγαλύτερη παγκοσμίως ετήσια εμπορική έκθεση για το σπίτι. Τα πρωτότυπα φωτιστικά της –μπαλόνια γεμισμένα με ήλιο, που στέκονται στο πάτωμα χάρη σε μια ευρηματική πλαστικένια βάση– προσέλκυσαν αμέσως το ενδιαφέρον και, ενώ δεν σκόπευε να τα πουλήσει, δεν μπόρεσε να αρνηθεί την παραγγελία για το δωμάτιο της κόρης του σχεδιαστή μόδας Romeo Gigli.

Τη θυμάμαι, ενθουσιώδη, καθηγήτρια πλέον στο Central St Martins, με ένα laptop ανά χείρας, να μου δείχνει τα σχέδια που είχε κάνει και τα οποία έκρυβαν πάντα μια ιδιαίτερη ιδέα μέσα τους. «Δεν ξεκινάω ποτέ μόνο από τον αισθητικό παράγοντα», διευκρίνιζε, «να είναι δηλαδή απλώς ωραία τα αντικείμενα που φτιάχνω. Προσέχω

ΠΡΟΣΩΠΟ

Φωτιστικά όπως το «Bright Lights Big City», σεβίτσια «In Plain English» και μια σύγχρονη εκδοχή της ξεχασμένης πλέον «love seat».

τη λειτουργικότητα, όχι όμως σε επίπεδο καθαρά πρακτικό, αλλά ψυχολογικό και πολιτισμικό. Τι σχέση έχει ο άνθρωπος με τα προϊόντα με τα οποία ζει, πώς συνυπάρχουμε και πώς επηρεάζουν τη ζωή μας. Η έμπνευσή μου, δηλαδή, προέρχεται από τη σύγχρονη καθημερινή ζωή αλλά έχει και ιστορικές αναφορές». Μου δείχνει μια διπλή κουνιστή πολυθρόνα από αλουμίνιο -που έχει σχεδιάσει με έμπνευση τις «love seats» του 18ου αιώνα- επισημαινόντας την εξαφάνισή τους μετά την εφεύρεση της μικρής οθόνης. «Σήμερα σχεδόν όλα τα οικιακά καθίσματα σχεδιάζονται για να αντικρίζουν την τηλεόραση, ενώ παρεμβάλλεται ένα μικρό τραπέζι για φαγητό ή καφέ», σχολιάζει. «Εγώ θέλω να επαναφέρω το συγκεκριμένο έπιπλο, όπου δύο άνθρωποι θα έχουν επαφή μεταξύ τους αντί να ασχολούνται με κάτι άλλο». Ανάλογος... κοινωνικής παρατήρησης είναι και η σειρά σεβίτσων με τον εύγλωττο τίτλο «Eating alone» για την WMF.

Έκτοτε, η Αφροδίτη συμμετείχε με τις πρωτότυπες ιδέες της σε διεθνείς εκθέσεις, στο Μιλάνο, τη Νέα Υόρκη, το Τόκιο, και υπέγραφε συνεργασίες με μεγάλες εταιρείες, όπως η Phillip Morris για την οποία σχεδίασε μια σειρά αξεσουάρ για καπνιστές, η ιταλική Giannini με μια σειρά σεβίτσια, αλλά και η ελληνική Eu Zην με ένα concept για μπαρ και εστιατόριο. Φέτος κέρδισε το βραβείο σε έναν διαγωνισμό που διοργάνωσε το κοινωφελές ίδρυμα Edward Marshall Trust, φτιάχνοντας σπιρτόκουτα με μηνύματα για τους άστεγους -έτοιμα προς ταχυδρόμηση στη διεύθυνση του Τόνι Μπλερ- ως μορφή διαμαρτυρίας, και τα είδε να πουλιούνται (αλλά και να ταχυδρομούνται) σε μεγάλα φεστιβάλ. «Θέλω να αλληλέω τη νοοτροπία ότι το να ζύναι έχει να κάνει μόνο με την αισθητική», επισημαίνει. «Πιστεύω ότι μπορεί να έχει πολιτική φωνή. Οι σχεδιαστές μπορούν να εκφράσουν τη δημιουργικότητά τους δίνοντας ερεθίσματα στον καταναλωτή, κάνοντάς τον να αναρωτηθεί ποιος είναι ο κόσμος που ζούμε και πώς μπορούμε να τον αλληλέωμε».

Πρόσφατα, η Αφροδίτη «ξαναχτύπησε» με τις πρωτότυπες ιδέες της στην ετήσια έκθεση «100% Design» του Λονδίνου, παρουσιάζοντας χριστικά αντικείμενα, στα οποία ανατρέπει την κλασική τους μορφή. Η παλαιότερη συλλογή της «Pretty Big» εμπλουτίζεται με νέα σχέδια. Πρόκειται για μια σειρά από κρεμαστούς καθρέφτες, όχι από γυαλί αλλά από ανοξείδωτο ατσάλι, όχι με γεωμετρικές φόρμες αλλά με ανθρώπινες φιγούρες, που δεν κρέμονται στον τοίχο αλλά από το ταβάνι ή ακουμπάνε σε πολυθρόνες και τραπέζια, ανάλογα με τη στάση τους -κομμάτια που ήδη υπάρχουν σε εστιατόρια και ξενοδοχεία της Ευρώπης. Τώρα οι καθρέφτες συνδυάζονται με φωτιστικά (Pretty Big Light) ή γίνονται ταπεσαρίες (Pretty Big Wall) με ανάγλυφα πουλιά, πουλούδια, ανθρώπους. Με τα φωτιστικά της «Bright Lights, Big City» επαναφέρει στο προσκήνιο το νέον, που έχει εδώ και καιρό αντικατασταθεί από νέες τεχνολογίες, για να στείλει διάφορα μηνύματα. Μηνύματα με χιούμορ κρύβει και η ευρηματική σειρά για το τραπέζι «In Plain English», της οποίας πιατάκια, φλιτζάνια του καφέ και πετσέτες φαγητού «επιτρέπουν στο χρήστη να φανερώσει κάποια μυστικά μέσα από ήπιες κινήσεις στο κοινό τραπέζι».

Όλα τα αντικείμενα που σχεδιάζει διατίθενται σε περιορισμένα κομμάτια, υπογεγραμμένα και αριθμημένα, και «τα έχω εμπνευστεί από παραδοσιακές ή και εγκαταλειμμένες τεχνικές παραγωγής και υλικά τα οποία ανακατεύονται, μπερδεύονται, πιέζονται, σπρώχνονται, έλκονται, έρχονται τα πάνω κάτω, μέχρι να φανερώσουν την πιο ποιητική τους πλευρά». ■■■

